

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iulie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte - Sergiu Daguța

Judecători - Boris Talpă, Ghenadie Eremciuc

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Chiriac Stela* în numele inculpatului Bejenari Eduard și în numele inculpatului Bejenari Diomid, împotriva deciziei din 30 august 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în cauza penală de învinuire a lui

Bejenari Eduard XXXXX, născut la XXXXX,

Bejenari Diomid XXXXX, născut la XXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349¹ alin.(1¹) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 27.06.2020 - 21.08.2020;

instanța de apel: 09.10.2020 - 10.11.2020;

instanța de recurs: 05.02.2021 - 12.10.2021;

instanța de apel: 26.11.2021 - 11.10.2022;

instanța de recurs: 14.02.2023 - 05.07.2023.

Asupra admisibilității motivelor invocate în recursurile ordinare, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința din 21 august 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, Bejenari Eduard și Bejenari Diomid au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, și în baza acestei Legi cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, au fost condamnați la pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 (una sută cincizeci) ore pentru fiecare.

S-a încasat în mod solidar de la Bejenari Eduard și Bejenari Diomid în beneficiul statului suma de 832 (opt sute treizeci și doi) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Bejenari Eduard și Bejenari Diomid la data de 18.05.2020, în jurul orelor 08:30 – 09:00, fiind ambii în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe un drum local din marginea or. Sângerei, în timp ce colaboratorii de poliție a IP Sângerei Petrov și Cotos Mihail îndeplinindu-și atribuțiile sale de serviciu, în scopul curmării acțiunilor ilegale de conducere neregulamentară a mijlocului de transport de către Lupușor Petru și documentarea acestui caz, precum și curmarea acțiunilor de tulburare a ordinii publice de către Bejenari Diomid și Bejenari Eduard, în scopul sistării activității de serviciu a polițiștilor, s-au adresat cu cuvinte necenzurate în adresa ultimilor, amenințându-i cu răfuială fizică și cu moartea, inclusiv a membrilor de familie a acestora, în același timp aplicând violență nepericuloasă pentru viață sau sănătatea colaboratorilor de poliție, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii pe diferite părți ale corpului, prin ce au cauzat părților vătămate următoarele leziuni corporale:

- lui Cotos Mihail: edem moderat a țesuturilor moi degetul doi mâna stângă, degetul trei mâna dreaptă, edem, echimoză articulația genunchiului stâng, care au condiționat o dereglare a sănătății de scurtă durată și care potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202028P0179 din 18.05.2020, se califică drept leziuni corporale ușoare.

- lui Petrov Vasile Mihail: echimoze a gâtului bilateral, excoriația degetului trei mâna stângă, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202028P0178 din 18.05.2020, se califică drept leziuni corporale neînsemnate.

Astfel, acțiunile inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid au fost încadrate juridic în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după semnele calificative – ”*aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unui infracțiuni sau a unei fapte antisociale*”.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Bejenari Eduard și Bejenari Diomid să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de câte 1 (unu) an pentru fiecare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, pedeapsa aplicată față de inculpați este prea blândă și vădit neproportională faptelor comise, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal.

Acuzatorul a susținut că prima instanță nu a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise, care face parte din categoria infracțiunilor contra autorităților publice și securității de stat, susținând că prin fapta comisă aceștia au atentat la viața persoanelor cu funcții de răspundere, care la acel moment își îndeplineau datoria obștească în legătură cu participarea lor la curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale comise de către inculpați.

La fel a indicat că, de către prima instanță nu au fost constatate careva circumstanțe care ar concluziona că pedeapsa aplicată inculpaților este suficientă

pentru corectare a comportamentului. Mai mult ca atât Bejenari Eduard a fost anterior condamnat la o pedeapsă sub formă de amendă, însă nu a mers pe calea corijării, din nou a comis o altă infracțiune intenționată.

4. Prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, apelul declarat a fost respins, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în prima instanță a avut loc în baza prevederilor art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, astfel că prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal după semnele calificative – ”*aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unui infracțiuni sau a unei fapte antisociale*”.

Referitor la pedeapsa stabilită, instanța de apel a reținut că inculpații au recunoscut vina și au solicitat examinarea cauzei conform procedurii simplificate, fapt ce în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a determinat micșorarea limitelor sancțiunii legilor aplicate.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale a respectat prevederilor art., art. 61, 75 Cod penal, și i-a aplicat inculpaților pedepse echitabile și proporționale faptei comise.

Cu referire la personalitatea inculpatului Bejenari Eduard, instanța de apel a motivat că potrivit cazierului penal, inculpatul Bejenari Eduard a fost supus răspunderii penale, însă antecedentul este stins (f.d.90), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.96; 98), circumstanțe atenuante precum și circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Ce ține de personalitatea inculpatului Bejenari Diomid, instanța de apel a reținut că din cazierul penal rezultă că inculpatul nu a fost supus răspunderii penale (f.d.128), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.123; 125), drept circumstanțe atenuante s-a stabilit săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, iar careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a considerat că pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală solicitată de către acuzatorul, ar fi una prea aspră și inechitabilă. Or, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității stabilită inculpaților este în coraport cu gravitatea infracțiunii comise – care este o infracțiune mai puțin gravă, cu personalitatea inculpatului Bejenari Eduard – care are antecedente penale stinse, și a inculpatului Bejenari Diomid – care pentru prima dată este atras la răspunderea penală, se caracterizează satisfăcător, ambii nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru; atitudinea acestora față de faptele comise și de procesul penal desfășurat în privința acestora – s-au căit sincer, ambii au manifestat regret profund în legătură cu cele săvârșite.

Cu referire la quantumul pedepselor aplicate inculpaților de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității pentru fiecare, instanța de apel a relevat că a fost apreciată acest quantum rezultând inclusiv și din recunoașterea de către aceștia a vinovăției în comiterea faptelor imputate, exprimată prin solicitarea judecării cauzei conform procedurii simplificate în baza art.364¹ alin. (8) Cod procedură penală, ce a determinat micșorarea esențială a limitelor sancțiunii legilor aplicate.

Respectiv, instanța de apel a considerat că pentru faptele comise, inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid le-a fost aplicată o pedeapsă în limitele Legii și aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei și care va contribui la reeducarea acestora, la formarea unei atitudini corespunzătoare față de ordinea de drept și principiile morale, fiind o pedeapsă echitabilă și proporțională împrejurărilor constatate, partea apărării în prima instanță insistând asupra aplicării muncii neremunerate, inculpații fiind de acord să ispășească respectiva categorie de pedeapsă.

La caz, instanța de apel a indicat că prima instanță a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpaților și a stabilit pedeapse echitabile și proporțională faptelor comise.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid, și dispunerea rejudecării cauzei în această parte în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

5.1. În argumentarea recursului ordinar a susținut că, prima instanță și instanța de apel nu au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de Codul penal, în special de gradul de pericol social al infracțiunii comise, care face parte din categoria infracțiunilor contra autorităților publice și securității de stat, prin acțiunile lor inculpații au atentat la viața persoanelor cu funcții de răspundere, care la acel moment își îndeplineau datoria obștească în legătură cu participarea lor la curmarea unei infracțiuni, a unei fapte antisociale comise de către inculpați.

Consideră că de către instanța de apel nu au fost constatate careva circumstanțe care ar permite menținerea pedepselor aplicate inculpaților, susține că pedeapsa aplicată inculpatului Bejenari Eduard, nu este suficientă ca acesta să se corecteze, ultimul anterior a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de amendă, însă, nu a mers pe calea corectării și din nou a comis o altă infracțiune intenționată.

A invocat că aplicând inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid pedeapse blânde pentru comiterea infracțiunii cu un grad prejudiciabil sporit, nu se va atinge scopul principal și anume prevenirea de noi infracțiuni de către inculpați, precum și de către alte persoane.

Recurentul consideră că la aplicarea pedepsei, nu a fost ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, care pune în sarcina instanței de a lua în considerație caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, astfel, susține că aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată nu va fi una eficientă, dar în mod tacit v-a favoriza condamnării să comită fapte analogice pe viitor.

Totodată, prin menținerea în vigoare a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, agenții statului, în persoana polițiștilor nu se vor simți protejați de stat în măsura necesară pentru ca astfel de fapte ilegale să nu se mai repete.

6. Prin decizia din 12 octombrie 2021 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul înaintat, a fost casat parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui Bejenari Eduard și Bejenari Diomid, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și a dispus rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs a indicat că:

La examinarea apelului procurorului, instanța de apel nu a respectat întru totul prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, comițând erori de drept care au afectat hotărârea emisă, astfel stabilindu-se incidența temeiurilor de casare invocate de către partea acuzării.

Instanța de apel a interpretat eronat unele prevederi ale legii penale ce țin de individualizarea pedepsei penale, în acest sens urmând a fi expuse următoarele raționamente.

Instanța de apel, urma să soluționeze paralel cu starea de fapt, și chestiunile de drept, printre care: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar fi constatat încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea primei instanțe urma a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

În argumentarea aplicării pedepsei respective, prima instanță a menționat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid va fi echitabilă faptelor comise.

După care, prima instanță, argumentând soluția de aplicarea a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în privința inculpaților, a specificat că inculpatul Bejenari Eduard nu se află pentru prima dată pe banca de acuzare, și care potrivit cazierului judiciar anterior a fost condamnat, iar antecedentul penal este stins, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, iar Bejenari Diomid anterior nu a fost atras la răspunderea penală, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, drept circumstanțe atenuante a stabilit, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, iar careva circumstanțe agravante nu a stabilit.

Instanța de apel, fără a pătrunde în esența argumentelor invocate în apel, le-a respins prin câteva fraze de ordin general, considerând că soluția primei instanțe este legală și întemeiată. Instanța de apel a preluat în mod automat concluziile primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei penale, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor constatate, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunii comise.

Instanța de recurs a menționat că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.,art.62-71 Cod

penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Bejenari Eduard anterior a fost supus răspunderii penale, antecedentul este stins, însă această circumstanță nu poate fi determinantă la individualizarea pedepsei, totuși instanța urma să dea apreciere faptului că anterior inculpatul Bejenari Eduard a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni în stare de ebrietate produsă de consumul abuziv de alcool, iar infracțiunea de săvârșirea căreia a fost recunoscut vinovat în cazul dedus judecării este una autorităților publice, de asemenea fapta a fost comisă de ultimul în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și la aplicarea pedepsei urma să țină cont că o pedeapsă neprivativă de libertate nu ar fi în stare să asigure disciplinarea inculpaților în spiritul respectării ordinii de drept.

Or, stabilind pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, îndreptată împotriva autorităților publice și a securității de stat, urma a fi apreciat faptul dacă va fi atins scopul principal și anume prevenirea de comiterea unor noi infracțiuni de către inculpați, cât și de alte persoane, precum și restabilirea echității sociale.

Astfel, a considerat că instanțele de fond premature și incorecte au aplicat și menținut inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, având în vedere personalitatea acestora, fără a motiva soluția de individualizare a pedepsei penale în privința inculpaților Bejenari Eduard și Bejenari Diomid și fără a pătrunde în esența problemei de fapt și de drept. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate în privința aplicării inculpaților a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de recurs a concluzionat că în speța și-a găsit confirmare temeiurile prevăzute în art.427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”, ceea ce a dus la casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia din 30 august 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, apelul procurorului a fost admis, s-a dispus casarea sentinței în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Bejenari Eduard XXXXX a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, și prin prisma prevederilor art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost aplicată pedeapsa de 6 (șase) luni închisoare, cu ispășire în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, Bejenari Diomid a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, și prin prisma prevederilor art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost aplicată pedeapsa de 6 (șase) luni închisoare cu ispășire în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul ispășirii pedepsei a fost dispus a fi calculat din 30.08.2022, dispunând arestarea acestora imediat din sala de ședință.

În temeiul art.87 Cod penal, a fost inclus în termenul pedepsei aplicat lui Bejenari Eduard Ivan și Bejenari Diomid XXXXX și ispășit de aceștia de 150 ore muncă neremunerată, din calculul a 4 ore de muncă neremunerată pentru 1 zi închisoare ce constituie 38 (treizeci și opt) zile de închisoare pentru fiecare.

8. Legalitatea și temeinicia deciziei din 30 august 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului Bejenari Diomid, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea totală a deciziei din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului înaintat a indicat că, prima instanță corect a aplicat inculpatului Bejenari Diomid pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, având în vedere lipsa circumstanțelor agravante cât și personalitatea acestuia.

Susține că instanța de apel a ignorat unele aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate în privința aplicării pedepsei cu închisoarea și nu a fost luat în considerație la individualizarea pedepsei faptul că inculpatul Bejenari Diomid anterior nu a fost atras la răspundere penală sau contravențională, este disciplinat și respectă ordinea de drept, este angajat în câmpul muncii, potrivit certificatului eliberat de Biroul de probațiune Nord, inculpatul a executat pedeapsa de 150 ore de muncă neremunerată, are familie și un copil minor la întreținere.

Totodată, a menționat că fără ajutorul său familia nu se va descurca material, deoarece are credite pe care le plătește de unul singur, soția fiind în concediu de îngrijire a copilului.

8.1. Nefiind de acord cu deciziei din 30 august 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, a depus recurs avocatul Chiriac Stela în interesele lui Bejenari Eduard, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea totală a deciziei din 30 august 2022 a Curții de Apel Bălți, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului înaintat în numele inculpatului Bejenari Eduard, a indicat că, instanța de apel nu a individualizat corect pedeapsa, nu a luat în considerare faptul că inculpatul Bejenari Eduard are antecedentul penal stins, este disciplinat respectă ordinea de drept, este angajat în câmpul muncii, are doi copii minori de 2 ani la întreținere. Are credite care urmează să le restituie de unul singur, deoarece soția sa este în concediu de îngrijire a copiilor.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, *procurorul a depus referință* asupra recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora ca vădit neîntemeiate.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele din dosarul penal, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursurilor se atestă invocarea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, *„hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.”*

Colegiu penal reține în speță că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, criticile recurentului fiind asupra aprecierii instanței de apel la individualizarea pedepselor penale aplicate inculpaților.

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivele și temeiurile din recursuri invocate de către apărătorul inculpaților, nu și-au găsit confirmarea în speță, nefiind constatate erorile de drept invocate.

Este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că, instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, or, Colegiul penal analizând cele invocate constată că, instanța de apel și-a motivat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art., art. 6, 7, 61, 75, 76-77 Cod penal, cu privire la individualizarea pedepselor aplicate inculpaților și a stabilit sancțiuni conform articolului imputat acestora, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Conform alin. (1), art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins, cu sau fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, ceea ce la caz s-a realizat.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale.

Colegiul penal constată că, în prezenta cauza penală instanța de apel în mod corect a individualizat pedepsele aplicate inculpaților, fiind respectate principiile

legalității, echității și proporționalității a pedepsei stabilite, iar argumentele recurentului nu sunt întemeiate.

Astfel, Colegiul penal reține că la individualizarea pedepsei instanța de apel în mod just a ținut cont de faptul că, Bejenari Eduard anterior a fost condamnat prin sentința din 06.11.2018 a Judecătorei Sângerei, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la pedeapsa cu amendă (f.d. 90-verso, vol. I), însă necătând la faptul că a executat pedeapsa aplicată anterior, inculpatul Bejenari Eduard nu și-a făcut concluziile de rigoare că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale, nu și-a organizat modul său de viață în vederea respectării normelor de conviețuire în societate și a prevederilor legii, și a comis cu intenție o altă infracțiune cu aplicarea violenței îndreptată împotriva angajaților poliției aflați în exercitarea datoriei de serviciu, fapt ce denotă că pedeapsa non-privativă de libertate nu va atinge scopul pedepsei și instanța de apel corect a statuat că reeducarea și corectarea inculpatului poate avea loc doar prin aplicarea unei pedepsei excepționale, la caz privative de libertate.

Totodată, just a fost individualizată pedeapsa aplicată inculpatului Bejenari Diomid, or, potrivit cazierului contravențional (f.d.129, vol. I) se constată că ultimul anterior a fost atras la răspundere contravențională de două ori, prima dată prin procesul-verbal nr. MAI03-525415 la data de 23.10.2016 în baza art. 354 alin. (1) Cod Contravențional (huliganismul nu prea grav) și în cea de a doua oară prin procesul-verbal nr. MAI04-830860 la 17.03.2020, în baza art. 354 alin. (1) Cod Contravențional, (huliganismul nu prea grav), fiind sancționat cu amendă în ambele cazuri. Astfel, deși inculpatul Bejenari Diomid anterior nu a comis infracțiuni și nu a fost judecat în plan penal, acesta a admis abateri de la respectarea legii cu privire la conduita sa în societate, și ca rezultat la fel nu și-a schimbat comportamentul, și a comis cu intenție o infracțiune cu aplicarea violenței îndreptată împotriva angajaților poliției aflați în exercitarea datoriei de serviciu, fapt ce denotă că pedeapsa non-privativă de libertate nu va atinge scopul pedepsei și instanța de apel corect a statuat că reeducarea și corectarea inculpatului poate avea loc doar prin aplicarea unei pedepsei excepționale, la caz privative de libertate.

Prin urmare, ținând cont de pericolul social al infracțiunii comise, de săvârșirea infracțiunii în coparticipație de către persoanele care anterior au mai comis fapte socialmente periculoase, Colegiul penal atestă că, pedeapsa privativă de libertate aplicată de către instanța de apel, la rejudecarea cauzei, a fost corect individualizată.

Astfel, pedeapsa aplicată cu închisoare este prevăzută da sancțiunea legii penale în temeiul căreia inculpații au fost trași la răspundere penală, cât și este echitabilă pentru restabilirea echității sociale în raport cu violența aplicată asupra angajaților poliției aflați în exercitarea datoriei de serviciu.

În acest context, Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului înaintate în numele inculpaților precum că, instanța de apel le-a aplicat inculpaților cea mai aspră pedeapsă, considerând că corectarea inculpaților fiind posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată. Or, instanța de apel corect a aplicat pedeapsa cu închisoare, iar termenul pedepsei a fost stabilit pentru un termen de 6 luni pentru fiecare inculpat în parte, mărimea acesteia încadrându-se în limitele legale a sancțiunii noi, determinate prin aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal menționează că la cererea admisă a inculpaților cu privire la judecarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, cauza penală a fost examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, ce prevede recunoașterea de către inculpați faptelor imputate prin rechizitoriul, și aplicarea inculpaților pedepselor în limita sancțiunilor minime și maxime din articolul imputat, reduse cu 1/3 în cazul pedepsei cu muncă neremunerată și închisorii și cu 1/4 în cazul pedepsei cu amendă.

La caz, termenele pedepselor aplicate inculpaților cu închisoare sunt în limita legală a sancțiunilor minime și maxime noi, determinate în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, ce corespunde criteriului proporționalității și legalității a pedepsei și va atinge scopul pedepsei penale, ce ține de corectare și reeducarea acestora, prevenirea comiterii de infracțiuni noi atât a inculpaților, cât și a altor persoane. Mai mult ca atât, inculpaților le-a fost aplicate pedepse aproape de limita minimă prevăzută de Lege.

Aplicarea pedepselor are la originea sa modalitatea și gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpaților, comportamentul acestora până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorilor în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovații își apreciază fapta social periculoasă, încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorilor, comportarea sinceră în cursul procesului, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care prin acțiunile sale inculpatul a atentat la securitatea și ordinea publică, aplicând violența față de persoana cu funcție de răspundere.

Circumstanțele respective denotă clar că, aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată sau o altă pedeapsă mai blândă, nu va duce la corectarea și reeducarea inculpaților.

Mai mult ca atât, Colegiul penal reține că, inculpații au comis o infracțiune stipulată în Capitolul XVII din Codul penal – contra autorităților publice și a securității de Stat, având un grad de pericol sporit.

Colegiul penal menționează că circumstanțele invocate de către apelant și anume: antecedentul penal în privința lui Bejenari Eduard este stins, ambii inculpați au copii minori la întreținere, întrețin material familiile, vârsta tânără a acestora, au fost luate în considerație de către instanța de apel la individualizarea pedepsei penale și determinarea termenului pedepsei penale.

Respectiv, instanța de apel corect a concluzionat că scopul Legii penale prevăzut de art. 61 Cod penal, poate fi realizat doar prin aplicarea pedepselor exclusive, prin izolarea acestora de societate, deoarece faptele comise prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, iar pedeapsa stabilită va atinge scopul legii penale și va contribui la corectarea, reeducarea acestora, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Mai mult ca atât, decizia atacată a instanței de apel, este adoptată în corespundere cu prevederile art. 436 Cod de procedură penală, fiind respectate cele indicate în decizia din 12 octombrie 2021 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

prin care a fost admis recursul, a fost casată parțial decizia din 10 noiembrie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în prezenta cauza penală, această fiind trimisă la rejudecare, în partea stabilirii pedepsei.

Astfel, instanța de recurs notează și faptul că, din analiza deciziei recurate s-a stabilit că argumentele indicate în recurs, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art., art. 414 alin.(1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor problemelor esențiale invocate în speță, cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral pornind de la temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

În acest context, Colegiul penal conchide că pretinsele erori invocate în recurs nu și-a găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Chiriac Stela* în interesele inculpatului Bejenari Eduard și a inculpatului Bejenari Diomid, împotriva deciziei din 30 august 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în cauza penală în privința lui Bejenari Eduard XXXXX și Bejenari Diomid XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 august 2023.

Președinte

Sergiu Daguța

Judecători

Boris Talpă

Ghenadie Eremciuc